

Sztatikus elektromosság (elektrosztatika):

Időben állandó (sztatikus) elektromosság: nyugvó töltések által létrehozott sztatikus elektromosság.

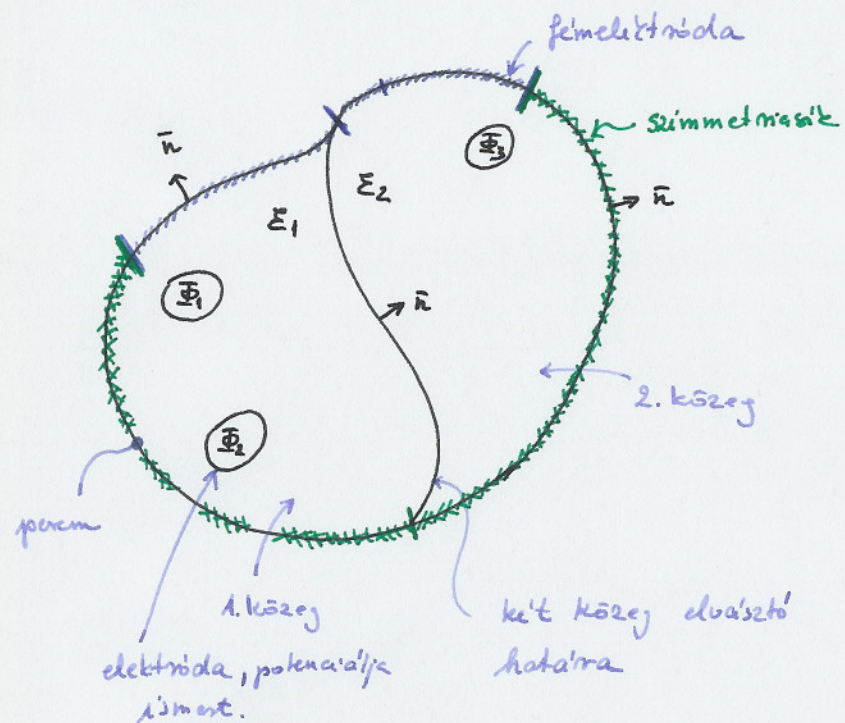
Itt a cél a problémák matematikai alapjaiban meghatározása, amely alkalmazható a numerikus eljárások során. Itt is bemutatásra kerülő véges differenciák módszere és a véges elem-módszer széles körben alkalmazott technikák a mérnöki tervezésben, és sok más módszer létezik. Itt egy sor példát vizsgálunk.

Pár nagyon egyszerű, zárt alakba hozható feladatot oldhatunk meg papíron, ezeket is tárgyaljuk. Koraibban láttuk, hogy lehet egyes térvaltozókat és a kapacitást a Maxwell-egyenletek rithymájából kiindulva meghatározni; most a márt, a differenciális alak körül előkerül.

Ebben a témakörben tárgyaljuk a véges differenciák módszereit (ráismódszer), mert itt a legegyszerűbb. A módszer általánosítható! L. Fodor 128. o. és külső sekennelt anyag, továbbá pár egyszerű illusztratív példa.

A Maxwell - egyenletek differenciális alakjából indulunk ki:

Lineáris, izotrop és térreiszotrop homogén közeg esetén.

$$\left. \begin{aligned} \text{rot } \vec{E} &= 0 \\ \text{div } \vec{D} &= \rho \\ \vec{D} &= \epsilon \vec{E} \end{aligned} \right\}$$

minden egész térreiszotrop
(itt két térreiszotrop van)

• vezető felületen (felületen): $E_t = 0$, azaz az elektromos tér mindig merőleges az elektrodára és egyéb felületre

• két szigetelés határára: $E_{1t} = E_{2t}$, azaz az elektromos tér tangenciális komponense folytonos, és

$D_n = D_{2n}$, az elektromos eltolási vektor normális komponense folytonos, ami így is írható: $\epsilon_1 E_{1n} = \epsilon_2 E_{2n}$

A külső perem egyik része lehet kapcsolódó elektroda, melynek potenciális állandó, és rajta $E_t = 0$.

A külső perem másik, diszjunkt része szimmetriánál lehet, ahol $D_n = 0$.

Nem minden esetben létezik mindkét peremrész!

Ennek bonyolultabb eset is lehet, de azzal itt nem foglalkozunk!

Ez egy alap elektrosztatika feladatot.

{ Ismert az elrendezés geometriája és a perem felkötés valamint a közeg }
anyagi jellemzői. Kérdés: a kialakuló elektromos tér.

Bármely $\vec{E} = \vec{E}(\vec{r})$ vektor, amelynek rotációját lehet, felírható egy $\varphi = \varphi(\vec{r})$ skálarpotenciál negatív gradienseként:

$$\text{rot } \vec{E} = 0 \quad \mapsto \quad \boxed{\vec{E} = -\text{grad } \varphi}, \quad \text{mert} \quad \text{rot grad } \varphi \equiv 0$$

↑
a negatív előjel azt jelzi, hogy a térerősség a legkisebb potenciálú pont felé mutat (a gradiens mindig a legnagyobb potenciál felé).

Ha $\vec{E}$ ismert, az U feszültség számítható:

$$\underline{U = \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} \vec{E}(\vec{r}) \cdot d\vec{E}} = \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} [-\text{grad } \varphi] \cdot d\vec{E} = \underbrace{[-\varphi]_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2}}_{\substack{\uparrow \\ \text{gradiens definíciója (l. 3. anyag)}}} = \underline{\varphi(\vec{r}_1) - \varphi(\vec{r}_2)}, \quad \text{azaz a feszültség potenciál-különbsége!}$$

Behelyettesítjük az $\vec{E} = -\text{grad } \varphi$ egyenletet a $\text{div } \vec{D} = S$ egyenletbe, közben használjuk a $\vec{D} = \epsilon \vec{E}$ relációt:

$$\text{div } \vec{D} = S$$

$$\text{div } \epsilon \vec{E} = S$$

$$\text{div } \epsilon (-\text{grad } \varphi) = S$$

$$\boxed{-\text{div } \epsilon \text{ grad } \varphi = S}$$

← Ez az elektrosztatika alapegyenlete általános esetben.

Speciális eset, amikor ε konstans:

$$- \operatorname{div} \operatorname{grad} \varphi = \frac{\rho}{\varepsilon}$$

$$\Delta \varphi = - \frac{\rho}{\varepsilon}$$

Ez az ún. Laplace-Poisson-egyenlet.

Itt Δ a Laplace-operátor, jelentése:

$$\Delta \varphi = \operatorname{div} \operatorname{grad} \varphi = \frac{\partial^2 \varphi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \varphi}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 \varphi}{\partial z^2}$$

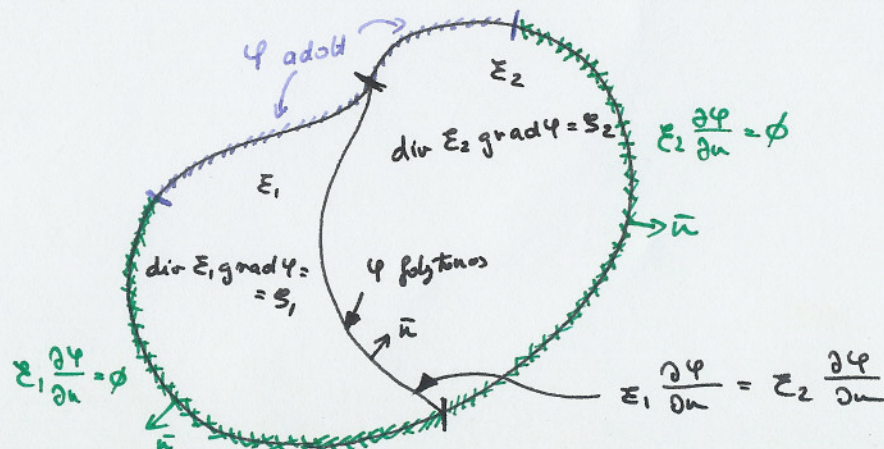
Descartes-koordináta rendszerben.

Speciálisan, ha $\rho = 0$, azaz a töltésmennyiség sejt: $\Delta \varphi = 0$ a Laplace-egyenlet.

Itt φ potenciál értéke az elektrodákon eloszt.

Itt $\operatorname{grad} \varphi = \frac{\partial \varphi}{\partial n}$ -ből kiindulva a $D_n = -\varepsilon \operatorname{grad} \varphi = -\varepsilon \frac{\partial \varphi}{\partial n}$ írható.

Ha φ folytonos két közeg határain, akkor az elektromos tér tangenciális is folytonos.

Az elválasztó határon
2 feltétel van!

Ahol φ adott, Dirichlet-
feltételről, ahol $\partial \varphi / \partial n$,
Neumann-feltételről
beszélünk.

Összefoglaló:

Mivel $-\operatorname{div} \epsilon \operatorname{grad} \varphi = S$ egyenletet megoldjuk, akkor

$\vec{E} = -\operatorname{grad} \varphi$, azaz az elektromos tér számítható,

$\vec{D} = \epsilon \vec{E}$, azaz az elektromos eltolás is számítható.

Naqyis két vektorfüggvény meghatározását visszaváltjuk egyetlen skálarfüggvény meghatározására, ami egyetlen ismeretlen, míg $\vec{E}$ és $\vec{D}$ két ismeretlennel írható le ($E_x, E_y, E_z, D_x, D_y, D_z$, ami $\vec{D} = \epsilon \vec{E}$ miatt valójában három ismeretlen).

Ez a potenciál formula'k egy nagy clänge.

Stacionárius áramlás:

Az időben állandó áram által létrehozott stacionárius elektromos tér.

$$\operatorname{rot} \vec{E} = \vec{0}$$

$$\operatorname{div} \vec{E} = \vec{0}$$

$$\vec{J} = \sigma \vec{E}$$

Közeghatár feltételei:

$$E_{1t} = E_{2t} \quad \text{és} \quad J_{1n} = J_{2n}, \quad \text{azaz} \quad \sigma_1 E_{1n} = \sigma_2 E_{2n}$$

Ideális vezető felületén:

$$E_t = 0$$

Ideális szigetelő felületén:

$$E_n = 0$$

A feladat az előző két nappal hasonló, csak kicsit más:

$$\vec{E} = -\operatorname{grad} \varphi; \quad \vec{J} = -\sigma \operatorname{grad} \varphi; \quad \boxed{-\operatorname{div} \sigma \operatorname{grad} \varphi = 0.}$$

Ha σ konstans, akkor a $\Delta \varphi = 0$ Laplace-egyenlet értelmezése.

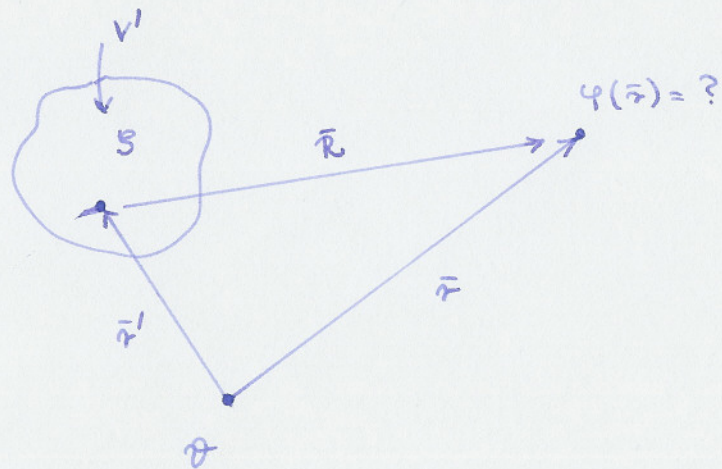
A Laplace-Poisson-egyenlet általános megoldása:

A $\Delta\varphi = -\frac{\rho}{\epsilon_0}$ egyenlet általános megoldása:

$$\varphi(\vec{r}) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_V \frac{\rho(\vec{r}')}{R} dV'$$

$$R = |\vec{r} - \vec{r}'|$$

$$(\vec{r}' + \vec{R} = \vec{r} \rightarrow \vec{R} = \vec{r} - \vec{r}')$$

- A töltés a V' térfogaton van elosztva

- Kiszámítjuk a φ potenciált az $\vec{r}$ helyen.

- Az $\vec{r}'$ helyen lévő töltés $dQ' = \rho(\vec{r}') dV'$, amelyet potenciálja

$$d\varphi' = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{\rho(\vec{r}') dV'}{R}$$

- a fenti integrált $\vec{r}$ -től összegyűjtjük.

Példa:

- ① Síkkondenzátor egyenletesen töltött ismert a S töltéssűrűség, a dielektrikum permittivitása ϵ . Az egyik fegyveret földelt, a másik U potenciálra van kapcsolva. Határozzuk meg a potenciál eloszlását a fegyverek között! A fegyverek távolsága d .

$$\Delta\varphi = -\frac{\rho}{\epsilon}$$

Laplace-Poisson-egyenletből indulhatunk, a feladatok AD-s:

$$\frac{\partial^2 \varphi}{\partial x^2} = -\frac{\rho}{\epsilon} \quad / \int$$

$$\frac{\partial \varphi}{\partial x} = -\frac{\rho}{\epsilon} x + A \quad / \int$$

$$\varphi = -\frac{1}{2} \frac{\rho}{\epsilon} x^2 + Ax + B$$

a megoldás tehát másodfokú függvény szerint alakul.

$$\begin{cases} \varphi(0) = \underline{\underline{0 = B}} & \leftarrow \text{az egyik elektróda földpotenciálra van} \\ \varphi(d) = U = -\frac{\rho}{2\epsilon} d^2 + Ad + B & \leftarrow \text{a másik elektróda potenciálja } U \end{cases}$$

$$U = -\frac{\rho}{2\epsilon} d^2 + Ad$$

A potenciáeloszlás tehát:

$$U + \frac{\rho}{2\epsilon} d^2 = Ad$$

$$\underline{\underline{\varphi(x) = -\frac{1}{2} \frac{\rho}{\epsilon} x^2 + \left(\frac{U}{d} + \frac{\rho}{2\epsilon} d \right) x}}$$

$$\underline{\underline{A = \frac{U}{d} + \frac{\rho}{2\epsilon} d}}$$

② Határozzuk meg az előző feladatban szereplő kondenzátorban az elektromos eltolást!

$$\vec{E} = -\text{grad}\varphi = -\frac{\partial\varphi}{\partial x} \vec{e}_x = \left[+ \frac{S}{\varepsilon} x + \left(\frac{\mu}{d} + \frac{S}{2\varepsilon} d \right) \right] \vec{e}_x \quad \leftarrow \text{előjele függeli kell.}$$

$$\vec{D} = \varepsilon \vec{E} = \left[Sx + \left(\frac{\mu\varepsilon}{d} + \frac{S}{2} d \right) \right] \vec{e}_x$$

③ Oldjuk meg az 1-2 feladatokat, ha a dielektrikumban nincs töltésműanyag!

$$\frac{\partial^2\varphi}{\partial x^2} = 0$$

$$\frac{\partial\varphi}{\partial x} = A$$

$$\varphi = Ax + B$$

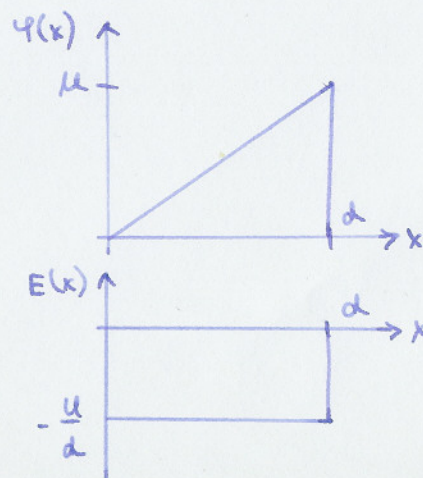
$$\varphi(0) = 0 = B$$

$$\varphi(d) = \mu = Ad \rightarrow \underline{A = \frac{\mu}{d}}$$

$$\underline{\varphi(x) = \frac{\mu}{d} x}$$

$$\vec{E} = -\frac{\partial\varphi}{\partial x} \vec{e}_x = -\underline{\underline{\frac{\mu}{d} \vec{e}_x}}$$

$$\underline{\underline{\vec{D} = -\varepsilon \frac{\mu}{d} \vec{e}_x}}}$$

Lineáris függvény.

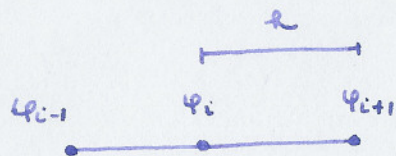
④ Igazoljuk, hogy a $\varphi(x,y) = \mu e^{-kx} \cos ky$ potenciál függvény kielégíti a Laplace-egyenletet!

$$\frac{\partial^2 \varphi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \varphi}{\partial y^2} = 0 \quad ; \quad \text{ennek kell teljesülni.}$$

$$\left. \begin{aligned} \frac{\partial \varphi}{\partial x} &= -k \mu e^{-kx} \cos ky \longrightarrow \frac{\partial^2 \varphi}{\partial x^2} = k^2 \mu e^{-kx} \cos ky \\ \frac{\partial \varphi}{\partial y} &= -k \mu e^{-kx} \sin ky \longrightarrow \frac{\partial^2 \varphi}{\partial y^2} = -k^2 \mu e^{-kx} \cos ky \end{aligned} \right\} \text{ a két tag összege valóban zérus.}$$

⑤ Írjuk fel az 1D-s Laplace-Poisson-egyenletre vonatkozó rácsmódszer egyenletét, ha a közeg homogén és lineáris!

$$\frac{\partial^2 \varphi}{\partial x^2} = - \frac{S}{\varepsilon}$$

$$\frac{\varphi_{i-1} - 2\varphi_i + \varphi_{i+1}}{h^2} = - \frac{S_i}{\varepsilon_i}$$

Stacionárius mágneses tér:

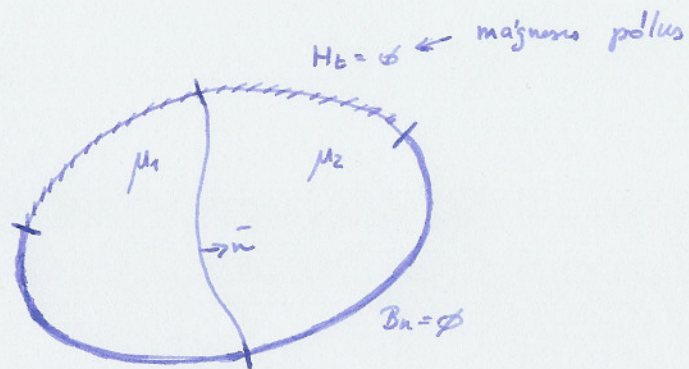
az időben állandós áram által létrehozott mágneses tér.

alapegyenletek:

$$\operatorname{rot} \vec{H} = \vec{J}$$

$$\operatorname{div} \vec{B} = 0$$

$$\vec{B} = \mu \vec{H}$$

az elválasztó határon:

$$H_{1t} = H_{2t}$$

és

$$B_{1n} = B_{2n}$$

$$\text{azaz } \mu_1 H_{1n} = \mu_2 H_{2n}$$

azaz minden egy részén:

$$H_t = 0$$

egy másik diszjunkt részén

$$B_n = 0$$

Utóbbiak szimmetria síkok!

Itt $\text{rot } \vec{H} \neq \emptyset$, így skálárpotenciált nem alkalmazhatunk. A mágneses indukció viszont forrásmentes, s minden forrásmentes vektorok előállítható egy másik vektorok rotációjaként:

$$\text{div } \vec{B} = 0 \quad \mapsto \quad \boxed{\vec{B} = \text{rot } \vec{A}}, \quad \text{mivel} \quad \text{div rot } \vec{A} \equiv 0.$$

Itt $\vec{A} = \vec{A}(\vec{r})$ az ún. mágneses vektorpotenciál.

Egy vektorok rotációjánál mellett meg kell adnunk annak divergenciáját is!

Itt $\boxed{\text{div } \vec{A} = 0}$ valószínséggel állunk, s ezt Coulomb-mértekezés hívjuk.

A divergencia megvalósítása szabadon megválasztható, ez a mértezővalósztás.

Helyettentűz azt a $\text{rot } \vec{H} = \vec{J}$ egyenletbe, s közben használjuk a $\vec{B} = \mu \vec{H}$ -t is:

$$\text{rot } \vec{H} = \vec{J}$$

$$\text{rot } \frac{1}{\mu} \vec{B} = \vec{J}$$

$$\boxed{\text{rot } \frac{1}{\mu} \text{rot } \vec{A} = \vec{J}}$$

a stationárius mágneses tér alapegyenlete általános esetben.

Speciális esetben μ konstans, ekkor:

$$\text{rot rot } \vec{A} = \mu \vec{J}$$

$$\text{rot rot } \vec{A} = \text{grad div } \vec{A} - \Delta \vec{A} \quad \text{azonosság szerint:}$$

$$\underbrace{\text{grad div } \vec{A}}_{\emptyset} - \Delta \vec{A} = \mu \vec{J} \quad \Rightarrow$$

$$\Delta \vec{A} = -\mu \vec{J}$$

a vektoriális Laplace-Poisson-egyenlet.

Ez a következőket jelenti:

$$\frac{\partial^2 A_x}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 A_x}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 A_x}{\partial z^2} = -\mu J_x$$

$$\frac{\partial^2 A_y}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 A_y}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 A_y}{\partial z^2} = -\mu J_y$$

$$\frac{\partial^2 A_z}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 A_z}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 A_z}{\partial z^2} = -\mu J_z$$

azaz az A_x , A_y és A_z komponensek külön-külön egyenlet vonatkozik, melyek függetlenek.

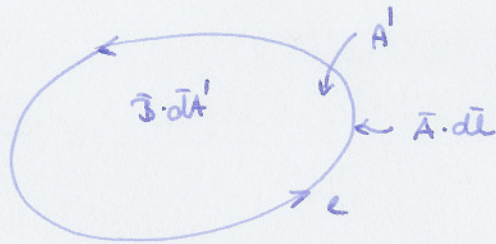
A vektorpotenciál a vektoriális harmadfokúval egyenlő.

Végül a mágneses tér erőssége és a mágneses indukció számításait vissza lehet fordítani a vektorfüggvény meghatározására.

A fluxus meghatározása egyenértékű:

$$\Phi = \int_{A'} \vec{B} \cdot d\vec{A}' = \int_{A'} \text{rot} \vec{A} \cdot d\vec{A}' = \oint_C \vec{A} \cdot d\vec{l}$$

↑
Stokes-képlet

Tehát a $\vec{B}$ felületi integrálja helyett $\vec{A}$ vonalmenti integrálja meghatározható.

$$\Phi = \oint_C \vec{A} \cdot d\vec{l}$$

A vektoriális Laplace-Poisson-egyenlet megoldása:

a $\Delta \vec{A} = -\mu \vec{J}$ megoldása.

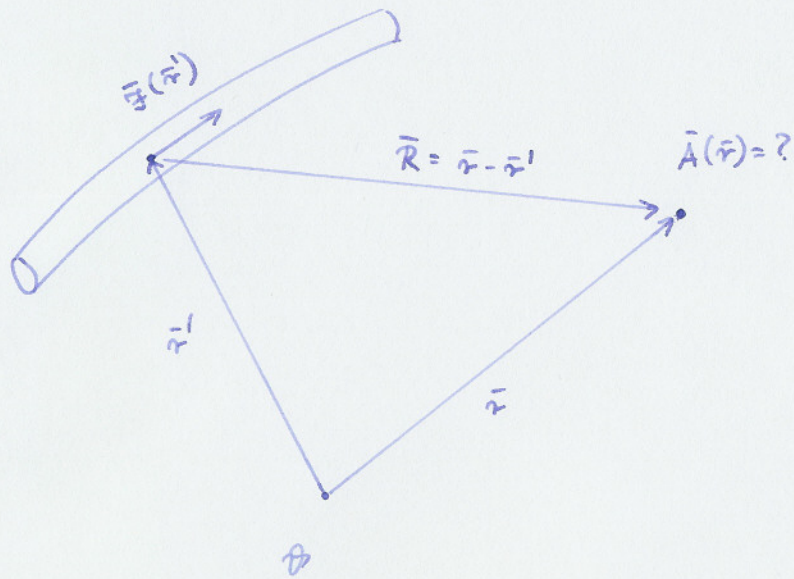
a $\Delta \varphi = -\frac{1}{\epsilon} \rho$ megoldása: $\varphi(\vec{r}) = \frac{1}{4\pi\epsilon} \int \frac{\rho(\vec{r}')}{R} dV'$, ennek analógiája:

a $\Delta A_x = -\mu J_x$ megoldása: $A_x(\vec{r}) = \frac{\mu}{4\pi} \int \frac{J_x(\vec{r}')}{R} dV'$

Általánosán:

$$\vec{A}(\vec{r}) = \frac{\mu}{4\pi} \int \frac{\vec{J}(\vec{r}')}{R} dV'$$

$$R = |\vec{r} - \vec{r}'|$$

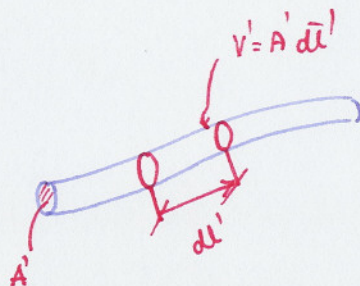

Vonalmenti vezető ereke a megoldási formulája:

A vonalmenti vezető gyakorlati szempontból is fontos.

Az integrandust átalakíthatjuk:

$$\vec{B} \cdot d\vec{V}' = \overbrace{\vec{B} \cdot \underbrace{A' d\vec{l}'}_{dV'}}^I = I d\vec{l}'$$

$$\vec{A}(\vec{r}) = \frac{\mu}{4\pi} \oint_L \frac{I d\vec{l}'}{R}$$

$$\vec{A}(\vec{r}) = \frac{\mu}{4\pi} I \oint_L \frac{d\vec{l}'}{R}$$

Itt a'ram konstans a vezető mentén,
ezért kiemeshető.

$\oint$ lesz, mivel az $\int_V$ -t a vezető
teljes térfogatra kell integrálni!

Ez az integrál kevés esetben számítható zárt alakban. Pár példát megvizsgálunk.

Általában numerikusan számítható.

A fenti formula átalakítható. Így kapjuk a Biot-Savart-képletet.

Biot-Savart-Körvény:

$$\vec{A}(\vec{r}) = \frac{\mu}{4\pi} I \oint_L \frac{d\vec{l}'}{R}$$

$\vec{H} = \frac{1}{\mu} \vec{B} = \frac{1}{\mu} \text{rot } \vec{A}$, azaz a fent formula rotációját kell képezni:

$$\vec{H} = \frac{I}{4\pi} \oint_L \text{rot} \frac{d\vec{l}'}{R} = \frac{I}{4\pi} \oint_L \text{rot} \left(\frac{1}{R} d\vec{l}' \right)$$

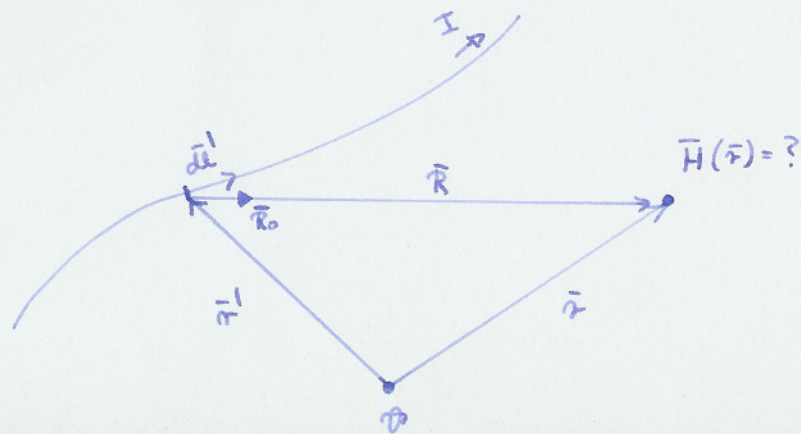
$\uparrow$ $\uparrow$
 φ $\vec{r}$

azonosság: $\text{rot}(\varphi \vec{r}) = \text{grad } \varphi \times \vec{r} + \varphi \text{rot } \vec{r}$
 $\text{rot } \vec{r} = \emptyset$, mert $\text{rot } d\vec{l}' = \emptyset$,
 $\text{rot } \varphi \vec{r} = \text{grad } \varphi \times \vec{r}$

$$\text{rot} \frac{1}{R} d\vec{l}' = \text{grad} \frac{1}{R} \times d\vec{l}' = - \frac{\vec{R}_0}{R^2} \times d\vec{l}' = \frac{d\vec{l}' \times \vec{R}_0}{R^2}$$

$$\vec{H} = \frac{I}{4\pi} \oint_L \frac{d\vec{l}' \times \vec{R}_0}{R^2}$$

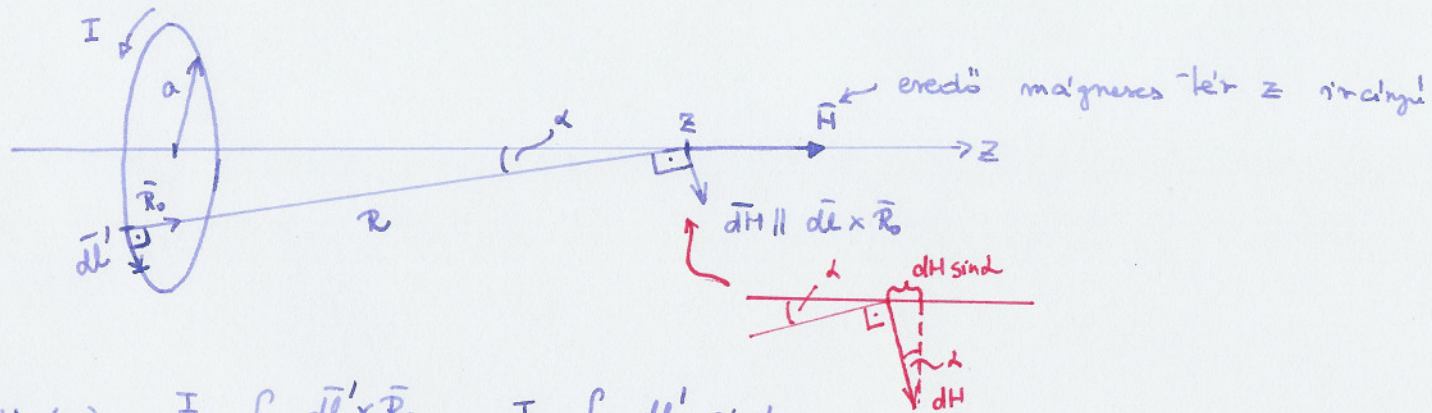
A mágneses tér erőssége tehát közvetlenül számítható.
Ez az összefüggés a Biot-Savart-Körvény.

Adott pontban a mágneses tér erőssége tehát kis elemi $d\vec{l}'$ szakaszok árammáinak összege, szuperpozíciója.

Példák:

- ① Mekkora az a köráram mágneses tere a Biot-Savart-törvény alapján a köráram síkjára merőlegesen, a tengely mentén!

$$H_z(z) = \frac{I}{4\pi} \oint \frac{d\vec{l}' \times \vec{R}_0}{R^2} = \frac{I}{4\pi} \oint \frac{dl' \sin \alpha}{R^2} =$$

$$= \frac{I \sin \alpha}{4\pi R^2} \oint dl' = \frac{I \sin \alpha}{4\pi R^2} \overset{a/R}{2a\pi} = \frac{Ia^2\pi}{2\pi R^3} = \underline{\underline{\frac{a^2}{2R^3} I}}$$

$$\underline{\underline{H_z(z) = \frac{a^2}{2(a^2 + z^2)^{3/2}} I}}$$

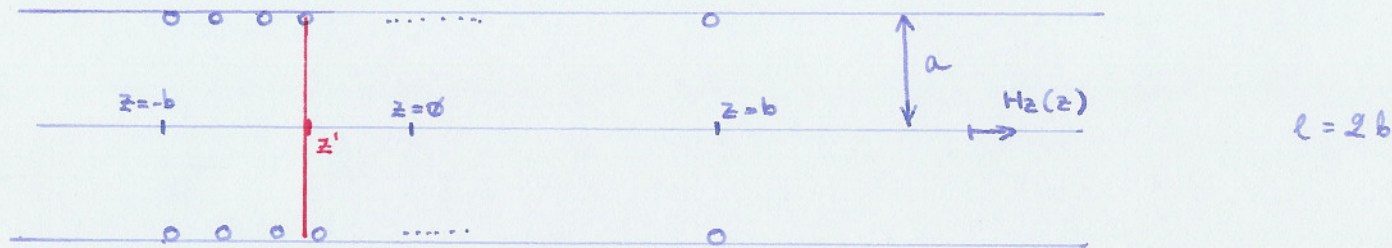
$$R = \sqrt{a^2 + z^2}$$

Általában a levezetés nehézkesebb, tehát kétszögös pontban. Ezzel is nem foglalkozunk.

② Fluktuációt meg az N meneti körültekercselt solenoid mágneses terét a kizáró menten!

Ez N db egymeneti köráram szuperponálásaként is felbontható.

Egy köráram z' $\frac{bI}{2b} dz'$ árammal egyenértékű (átlag.)

Egyetlen menet mágneses tere ① alapja: $dH_z(z) = \frac{a^2}{2(a^2 + z^2)^{3/2}} \cdot \frac{bI}{2b} dz'$

Minden huror el van tolva z' helyre: $dH_z(z) = \frac{a^2}{2(a^2 + [z - z']^2)^{3/2}} \cdot \frac{bI}{2b} dz'$

Ezeket kell összeadni $-b \dots b$ között:

$$H_z(z) = \int_{-b}^b \frac{a^2}{2} \frac{1}{(a^2 + [z - z']^2)^{3/2}} \frac{bI}{2b} dz' = \frac{a^2 bI}{4b} \left[\frac{z' - z}{a^2 \sqrt{(z' - z)^2 + a^2}} \right]_{-b}^b =$$

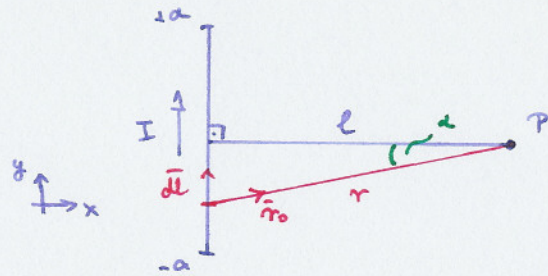
$$= \frac{bI}{4b} \left[\frac{b - z}{\sqrt{(b - z)^2 + a^2}} + \frac{b + z}{\sqrt{(b + z)^2 + a^2}} \right]$$

$$H_z(0) = \frac{bI}{4b} \frac{2b}{\sqrt{b^2 + a^2}} \approx \frac{bI}{2} \quad H_z(b) = \frac{bI}{4b} \frac{2b}{\sqrt{4b^2 + a^2}} \approx \frac{bI}{2b}$$

↑ jó közelítés, ha a tekercs hossza, az a körüli

A szelvény tehát kb a fele a $z=0$ helyhez képest!

③ Hata'nozzuk meg a 2a hosszúságú áramelem mágneses tereit a P pontban!

It mágneses térösszej a lap síkjára merőlegesen befelé lesz!

It hozzávesszük az elhanyagoljuk, aka: l. kör. közelítés!

$$\vec{H} = \frac{I}{4\pi} \int_{-a}^{+a} \frac{d\vec{l}' \times \vec{r}_0}{r^2} \stackrel{(*)}{=} \frac{I\ell}{4\pi} \int_{-a}^{+a} \frac{dl}{r^3} = \frac{I\ell}{4\pi} \int_{-a}^{+a} \frac{dy}{(l^2 + y^2)^{3/2}} \stackrel{(1)}{=} \frac{I\ell}{4\pi} \left[\frac{y}{l^2 \sqrt{l^2 + y^2}} \right]_{-a}^{+a} =$$

$$= \frac{I\ell}{4\pi} \left[\frac{a}{l^2 \sqrt{l^2 + a^2}} - \frac{-a}{l^2 \sqrt{l^2 + a^2}} \right] = \frac{I\ell}{4\pi} \frac{2a}{l^2 \sqrt{l^2 + a^2}} = \underline{\underline{\frac{I}{4\pi} \frac{2a}{l r}}}$$

↑ ezt fogjuk használni, mint elemi áramdarabok mágneses tereit,

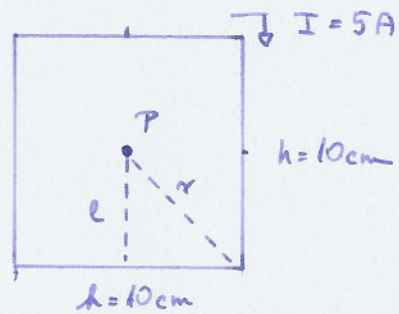
$$(1) \int \frac{dy}{(l^2 + y^2)^{3/2}} = \frac{y}{l^2 \sqrt{l^2 + y^2}}$$

$$(*) \quad d\vec{l} \times \vec{r}_0 = \begin{vmatrix} \vec{e}_x & \vec{e}_y & \vec{e}_z \\ 0 & dl & 0 \\ r_{0x} & r_{0y} & 0 \end{vmatrix} = -\vec{e}_z dl r_{0x} \rightarrow dl \cdot r_{0x} = dl r_0 \cos\alpha = dl r_0 \frac{l}{r}$$

↑
\$r_0 = 1\$

↑
Befelé mutat a \$\vec{H}\$, a negatív előjel ennyit jelent! elhanyagolt!

- ④ Haba' szerint meg a következı áramhurok közepén a mágneses térerősség!

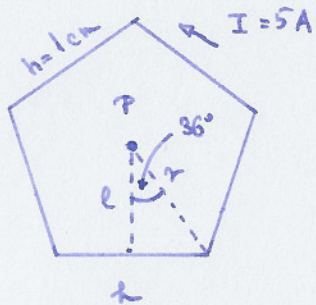

$\vec{H}$ iránya befelé mutat.

4 db elem: csatlakozás által szuperponált térerősség kell számolni.

$$H_1 = \frac{I}{4\pi} \frac{h}{lr} = \frac{5}{4\pi} \frac{0.1}{0.05 \cdot \sqrt{2} \cdot 0.05} = \underline{11.25 \frac{A}{m}} \quad \rightarrow H(P) = 4H_1 = \underline{45 \frac{A}{m}} \quad \text{Befelé mutat.}$$

- ⑤ Ötszög alakú áramkört közepén a mágneses tér.

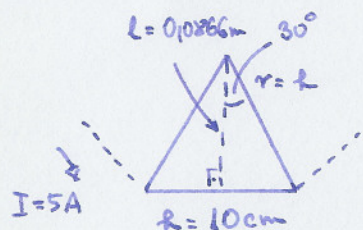

$$H_1 = \frac{I}{4\pi} \frac{h}{lr} = \frac{5}{4\pi} \cdot \frac{0.101}{0.0085 \cdot 0.0085} = \underline{67.84 \frac{A}{m}} \quad \rightarrow H(P) = 5H_1 = \underline{339.2 \frac{A}{m}} \quad \text{Kifelé mutat.}$$

$$l = r \cdot \cos 36^\circ = 0.0085 \text{ m}$$

$$r = \frac{h/2}{\sin 36^\circ} = 0.0085 \text{ m}$$

- ⑥ Hatszög alakú áramkört közepén a mág. tér.

$$H_1 = \frac{I}{4\pi} \frac{h}{lr} = \frac{5}{4\pi} \frac{0.1}{0.10866 \cdot 0.1} = \underline{4.58 \frac{A}{m}} \quad \rightarrow H(P) = 6H_1 = \underline{27.56 \frac{A}{m}}$$

A mágneses térerősség kifelé mutat.

7. Határozzuk meg a következő elektromos skalárpotenciállal leírt elektrosztatikus tér elektromos térerősségét!

$$\varphi(x, y) = 3(x^2 - 2y^3)$$

$$\vec{E} = -\text{grad}\varphi = -\frac{\partial\varphi}{\partial x}\vec{e}_x - \frac{\partial\varphi}{\partial y}\vec{e}_y = \underline{\underline{-6x\vec{e}_x + 18y^2\vec{e}_y}}$$

8. Határozzuk meg az alábbi mágneses vektorpotenciálhoz tartozó mágneses indukciót!

$$A_x = 0 \quad A_y = 0 \quad A_z = \frac{\mu I}{2\pi} \ln \frac{x}{a}$$

$$\vec{B} = \text{rot}\vec{A} = \begin{vmatrix} \vec{e}_x & \vec{e}_y & \vec{e}_z \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ A_x & A_y & A_z \end{vmatrix} = \vec{e}_x \left(\frac{\partial A_z}{\partial y} - \frac{\partial A_y}{\partial z} \right) + \vec{e}_y \left(\frac{\partial A_x}{\partial z} - \frac{\partial A_z}{\partial x} \right) + \vec{e}_z \underbrace{\left(\frac{\partial A_y}{\partial x} - \frac{\partial A_x}{\partial y} \right)}_{=0}$$

$\uparrow$
 $=0$

$\uparrow$
 $=0$

$$\frac{\partial A_z}{\partial y} = 0$$

$$\frac{\partial A_z}{\partial x} = \frac{\mu I}{2\pi} \frac{a}{x} \cdot \frac{1}{a} = \frac{\mu I}{2\pi} \frac{1}{x}$$

$$\underline{\underline{\vec{B} = 0\vec{e}_x - \frac{\mu I}{2\pi x}\vec{e}_y + 0\vec{e}_z}}$$